

Тимофєєв С. П.,
канд. наук з держ. упр.,
доцент кафедри
публічного управління та адміністрування
Інститут державного управління,
e-mail: stymofeev@gmail.com
Кириленко О. В.,
магістрант,
Інститут державного управління,
Чорноморський національний університет ім. Петра Могили,
м. Миколаїв, Україна,
e-mail:-----

ЗВ'ЯЗКИ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ З ГРОМАДСЬКІСТЮ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ РОЗБУДОВИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Стаття присвячується особливостям функціонування інституту зв'язків з громадськістю в практичній діяльності органів публічного управління, їх структурним особливостям, а також використанню сучасного досвіду зв'язків з громадськістю. Також робиться акцент на тому, що для розбудови громадянського суспільства та формування розвиненої правової держави розвиненість системи зв'язків з громадськістю має вирішальне значення. Зазначається, що діяльність підрозділів зі зв'язків з громадськістю в органах публічної влади найчастіше наближається до моніторингу подій, реагуючи на них пост-фактум. Бажаним при цьому є випередження можливих негативних наслідків, розробка та здійснення тривалих інформаційних програм, що розраховані на перспективу й на формування стійкого позитивного іміджу органу публічної влади. Першочерговим для органів публічної влади є забезпечення постійної підтримки двостороннього зв'язку, що вимагає від органів влади та їх керівників майстерності у зміні стратегії, якщо громадськість відхиляє пануючу політику організації чи не визнає її законність.

Ключові слова: органи публічного управління; зв'язки з громадськістю; мас-медіа; громадська думка; комунікаційні зв'язки; управлінська інформація.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Однією з передумов формування сучасного демократичного суспільства є відкритість та прозорість владних органів. Саме інформування щодо дій влади виступає визначальною гарантією реалізації ефективної державної політики, уможливлення контролю з боку громадськості, зміцнення довіри до власної діяльності з боку суспільства. В усіх розвинених країнах влада повинна виконувати суворо прописані процедури інформування населення стосовно своєї діяльності. Необхідним елементом є використання механізмів залучення громадськості до процесу вироблення та реалізації державної політики, а також до моніторингу за додержанням прав та свобод.

Для розбудови громадянського суспільства та формування розвиненої правової держави розвиненість системи зв'язків з громадськістю має вирішальне значення. Громадськість зацікавлена в ефективній реалізації державної інформаційної політики. Доступ до інформації повинен бути вільним та максимально спрощеним для пересічного громадянина. Враховуючи це органи публічної влади мають використовувати

у своїй діяльності новітні інформаційні технології та сучасну методику забезпечення взаємозв'язків між владою та суспільством.

Аналіз досліджень і публікацій.

Загальному аналізу явища публік рілейшнз присвячують свої роботи такі дослідники, як Т. Кальна-Дубінюк, О. Корнійчук, К. Соляник. Такі автори, як М. Левчук та О. Колосок розглядають структурні складові інституту зв'язків з громадськістю, а також моделі взаємодії між владою та громадою. В. Куйбіда та Н. Самчук займаються дослідженням соціальної складової даного явища й умов успішного функціонування зв'язків з громадськістю в українському суспільстві. Однією з проблем досліджуваної теми є те, що більшість науковців займається питанням зв'язків з громадськістю в більшій мірі у площині політичної боротьби чи економічних відносин.

Формулювання цілей статті (постановка завдання).

Метою статті є визначення ролі та місця зв'язків з громадськістю у функціонуванні органів публічного

управління. Аналіз сучасного стану та визначення базових принципів формування зв'язків органів влади з громадськістю може допомогти створенню позитивного іміджу цих органів та налагодженню плідної співпраці посадовців із громадянами.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Під час становлення в Україні новітньої публічної політики саме система зв'язків з громадськістю є більш всього необхідною, оскільки фахівцям в цій сфері частіш за все доводиться висвітлювати в засобах масової інформації поточні події, зміни в роботі органів влади чи дії політиків у позитивному плані.

Діяльність підрозділів зі зв'язків з громадськістю в органах публічної влади найчастіше наближається до моніторингу подій, реагуючи на них пост-фактум. Бажаним при цьому є випередження можливих негативних наслідків, розробка та здійснення тривалих інформаційних програм, що розраховані на перспективу й на формування стійкого позитивного іміджу органу публічної влади.

Зараз вкрай важливим є забезпечення постійного діалогу між підрозділами зв'язків з громадськістю різних органів публічної влади. Це дасть змогу створити єдину комунікаційну політику та методику формування позитивного іміджу.

Виходячи з цього постає актуальне питання регулятивної зв'язків у таких системах:

- горизонтальна – між органами публічної влади одного рівня;
  - вертикальна – між органами центрального, регіонального та місцевого рівня через відділи по зв'язкам з громадськістю;
  - внутрішньо-організаційна – між підрозділами по зв'язкам з громадськістю з одного боку, та іншими підрозділами органу публічної влади – з другого боку.
- В діяльності структурних підрозділів по зв'язкам з громадськістю слід визначити наступні функції взаємодії органів влади та громадянського суспільства:
- комунікація суб'єктів та об'єктів політичного процесу;
  - контроль громадської думки, моніторинг процесів, що відбуваються в суспільстві, дослідження динаміки змін суспільних настроїв;
  - інформування суспільства відносно власної діяльності;
  - вербалізація настроїв, що превалюють в суспільстві;
  - створення позитивного іміджу органів влади;
  - маніпуляція громадськими настроями тощо [10].

Для демократичних країн є характерним, що влада мусить виконувати зобов'язання інформувати населення стосовно власної діяльності. На цьому ж рівні стоїть потреба застосовувати механізми залучення широкої громадськості до створення стратегій та програм розвитку, вирішення особливо важливих та суперечливих питань, оцінювання якості роботи органів публічної влади тощо.

Розвиток громадянського суспільства в Україні створює умови для активної участі громадськості в управлінських процесах або навіть залучення до прийняття управлінських рішень. Зв'язки з громадськіс-

тю перетворилися на обов'язковий елемент функціонування органів влади всіх рівнів. На нинішньому етапі за умов впровадження нової парадигми державного управління на органи влади покладається забезпечення відкритості та прозорості в управлінні публічними справами. Громадськість повинна мати доступ до інформації, необхідної для участі в громадському житті, виборах, процесі прийняття рішень та обговоренні політики органів влади, яка має бути чіткою та зрозумілою для них.

Система державного управління в Україні буде ефективна лише за наявності інформатизації між усіма її складовими. Головним напрямом функціонування органів влади є створення єдиної інформаційної системи засобів та інструментів, що створять сприятливі умови для роботи інформаційних ресурсів, спростять збір, обробку та використання інформації для здійснення інтересів громадян, поліпшення економічного стану, розвитку нових технологій, поліпшення соціально-економічного стану, росту продуктивності праці та розвитку духовності.

Зв'язки з громадськістю займають головне місце в створенні позитивного іміджу органів публічного управління. У контексті реформування державного управління інститут PR слід розуміти, як вплив на громадську думку, з метою формування очікуваної поведінки та розглядати PR як технологію, що формує сучасну політику.

Відмітимо, що згідно до статті 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» самоуправління здійснюється за принципами народовладдя, гласності, колегіальності, підзвітності та відповідальності перед територіальною громадою, а у статті 59 міститься норма, відповідно до якої «Акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування підлягають обов'язковому оприлюдненню та наданню за запитом відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». Проекти актів органів місцевого самоврядування оприлюднюються в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації», крім випадків виникнення надзвичайних ситуацій та інших невідкладних випадків, передбачених законом, коли такі проекти актів оприлюднюються негайно після їх підготовки» [7].

Порядок підготовки, практичної реалізації та контролю виконання цих актів, реалізація інших управлінських впливів органами публічного управління є процесом збору, обробки, а також взаємообміну інформаційними ресурсами. До того ж, значне місце займають ЗМІ, які виходять на більш високий рівень технологічного розвитку. В Україні, як і в усіх цивілізованих країнах, роль мас-медіа завжди набирає обертів, як засіб комунікативної діяльності, формування та розвитку громадської думки, впливу на життєдіяльність громадян та поведінку широких мас.

Головною особливістю сучасних мас-медіа є розповсюдження соціально вагомої інформації, котра відображає дійсність, життєдіяльність громади в цілому. Від характеру та способу подачі інформації в суспільстві формується певна система цінностей та пріоритетів, що в свою чергу формує ставлення громадськості відносно діяльності органів влади. Таким

чином, інформація через ЗМІ перетворюється у своєрідне джерело влади, через яке можна здійснювати вплив на велику кількість людей.

Не викликає сумніву й те, що в сьогодиншній політичній системі йде загострення боротьби за можливість контролювати засоби масової інформації. Це означає, що реалізація завдань органів влади в інтересах суспільства може провадитись тільки за умови, коли громадян будуть вчасно інформувати відносно поточної діяльності, а також з боку ЗМІ не буде тиску.

В демократичному суспільстві досить велика увага приділяється взаємозв'язкам між ЗМІ та органами управління всіх рівнів. Приклад «Політика Стокгольмського муніципалітету щодо засобів масової інформації» дозволяє чітко окреслити головні принципи: політика міста щодо засобів масової інформації будується на таких засадах, як: гласність, свобода слова та повідомлень; керівник несе безпосередню відповідальність за вирішення складних питань стосовно засобів масової інформації; спілкування зі ЗМІ тільки в діловому стилі і з додержанням такту та сплановане і динамічне.

Також у Стокгольмі існують інформаційні заповіді, щодо політики в інформаційній сфері, яка була ухвалена муніципалітетом міста Стокгольма у жовтні 1990 року:

- право довідатися та обов'язок розповісти;
- інформація є засобом досягнення поставлених завдань;
- зрозуміла інформація протиставляється невпевненості та неправильному тлумаченню;
- інформація є базовим елементом зворотного зв'язку.
- посадові особи міської влади зобов'язані повідомляти громаду відносно будь-яких подій;
- інформація відкрита і доступна;
- працівники міської ради повинні володіти вичерпною інформацією;
- організатор практичної роботи відповідає і за інформацію;
- в плануванні і складанні бюджету інформаційних послуг закладаються видатки на інформаційне забезпечення;
- повідомлення подаються через відповідні джерела інформування;
- комунікативна інформація виступає головною умовою розвитку міста [1, с. 150–151].

Ця модель засвідчує повне отримання, розуміння та осмислення інформації населенням, цілковите взаєморозуміння між сторонами. Проте втілення цієї моделі у життя унеможливує той факт що:

По-перше, громадськість спроможна сприйняти лише частину інформації. Тут головним фактором виступає спосіб життя та участь різних прошарків населення.

По-друге, засоби масової інформації боротьбу за споживачів інформації перетворюють на боротьбу за владу, у котрій життя суспільства не завжди відображають правдиво.

По-третє, дана модель не може бути використана, тому що через інформацію, яка поширюється за допомогою засобів масової інформації, можна спричи-

няти вплив та, навіть, маніпулювати громадською думкою.

Практичний досвід засвідчує, що за відсутності наукового підходу та врахування особливостей як місцевих, так і державних, буде доволі важко знайти правильне розв'язання. Тут можна перелічити політичні, соціальні, економічні, ментальні та психологічні, історичних особливості тощо.

Комунікаційні зв'язки громадськості та органів публічного управління можуть проходити через:

- співпрацю з представниками громадських організацій;
- прийоми виборців за відповідними округами;
- особисті зустрічі з верхівкою керівництва;
- кореспонденцію;
- виступи у засобах масової інформації.

Таким чином, можемо констатувати, що інформаційний фундамент взаємодії мас-медіа та органів влади складається з прямих та зворотних інформаційних зв'язків.

Прямі зв'язки визначають як комплексний інформаційний потік, який спрямовується на все суспільство, він стосується функціонування органів влади, ситуації в країні у цілому, програм розвитку та подальших перспектив [3].

Це в свою чергу забезпечує функціонування органів влади за допомогою:

- друку та поширення спеціальних інформаційних бюлетенів, інформаційних збірників, оглядів, експрес-інформації, прес-релізів та ін.;
- організації брифінгів, «круглих столів», прес-конференцій, інтерв'ю у засобах масової інформації з представниками керівництва органів влади;
- виступи представників керівництва органів влади у засобах масової інформації в тематичних рубриках, програмах тощо [8].

Якщо говорити про зворотні зв'язки, то вони розуміються як комплексний інформаційний потік, що виходить з боку громади в цілому, а також організацій та підприємств, навіть засобів масової інформації, в бік органів влади. Він стосується реальних вагомих проблем, які пов'язані з життєдіяльністю міста, регіону, країни, судженням про ситуацію в різних галузях життя суспільства та конкретних дій влади загалом, окремих посадових осіб, а також рівня їх значущості та доцільності.

Зворотні зв'язки включають в себе наступні елементи:

- звернення громадян та громадські ініціативи;
- прямі ефіри на радіо та телебаченні, «гарячі лінії» та відповідні рубрики у засобах масової інформації;
- моніторинг, аналітичне дослідження та абсорбування важливої для органів місцевого самоврядування інформації у ЗМІ;
- систематичний моніторинг громадської думки [4].

Прямі і зворотні зв'язки у свою чергу є взаємопов'язаними та взаємозалежними, здійснюються вони повинні у комплексі. При прийнятті управлінських рішень органи влади повинні враховувати громадську думку і адекватно оцінювати та робити прогнози на реакцію населення в разі зміни ситуації та дій центрального та місцевого керівництва. Варто

також відмітити, що в Україні, де тривалий час цілеспрямовано дезінформували населення, досить складним є створення надійних інформаційних основ для поліпшення взаємозв'язків органів влади з суспільством.

Отже, на виконання замовлень одних політичних партій, політиків, представників місцевої влади або бізнесу, журналісти в той же час висловлюються проти інших. Подібними діями поглиблюється недовіра громади до окремих посадовців та влади загалом. За таких обставин органи влади становляться доволі вразливими.

Зв'язки з громадськістю роблять вагомий внесок у модернізацію процесу управління суспільно важливими галузями та функціонування органів влади. Варто відзначити той аспект, що інститут зворотних зв'язків з громадськістю вдало виконує роль інструменту для отримання та збереження влади або хоча б певного політичного впливу.

Основними елементами зв'язків з громадськістю в органах публічної влади є:

- консультування, котрі проводяться та базуються на основі людської поведінки;
- дослідження громадської думки, а також поглядів та очікувань територіальної громади;
- вироблення вказівок та методичних рекомендацій для реалізації необхідних заходів;
- моніторинг з метою виявлення конфліктогенних чинників та усунення небажаних протиріч у сфері життєдіяльності громади;
- домовленості щодо сприяння стабільності та досягнення соціальної справедливості, взаємоповаги між всіма учасниками політичного життя;
- формулювання власних інтересів органів влади та інтересів суспільства, пошук балансу між ними;
- поділ на цільові групи, в інтересах котрих може прийматися те чи інше управлінське рішення;
- заходи опікування найбільш уразливими членами громади [2].

Зв'язки з громадськістю є одним з головних елементів діяльності органів публічного управління. Однак, є достатньо велика вада, оскільки підрозділи,

що відповідають за цей процес, потребують певної методології, підготовки кваліфікованих кадрів, практичного досвіду та майстерності застосувати всі можливі прийоми у своїй практичній діяльності.

Зв'язки з громадськістю передбачають налагодження двосторонніх зв'язків для того, щоб було можливо створити спільний комунікативний простір, використовуючи достовірну, компетентну та повну інформацію для досягнення взаєморозуміння.

Варто відмітити, що суть сучасного інформаційного і комунікативного простору відображається в рамках масового суспільства, до будь-яких суспільно важливих процесів та проблемних питань може бути залучена усе суспільство. Це обумовлює постулат, що оперативне застосування зв'язків з громадськістю набуває першочергового значення. Саме тому потрібно систематично проводити моніторинг громадської думки й дослідження настроїв та побажань суспільства, потім повинна проводитись аналітична робота, яка в свою чергу виливається у стабільно діючі зв'язки з громадськістю.

В системі державного управління зв'язки з громадськістю виступають в ролі інструменту управлінського впливу, сама ефективність якого напряму залежить від регулярного функціонування підрозділів у зв'язках з громадськістю. Україні потрібно більш детально освоювати методи зв'язків з громадськістю, діяльність, що спрямовується на висвітлення управлінських рішень в системі державного управління.

Методи впливу на громадську думку стають дедалі різноманітнішими й витонченими, і тому необхідно більш кваліфіковано підходити до застосування PR на практиці. Необхідно запрошувати більш кваліфікованих спеціалістів із зв'язків з громадськістю для забезпечення постійних консультацій, віднаходити варіанти співпраці з PR-менеджерами, що добре зарекомендували себе у приватному секторі чи під час виборчих кампаній.

Недовіра громадськості до органів публічного управління породжується низкою причин (рис. 1).

Рис. 1. Причини недовіри громадськості до органів публічного управління

До технічних причин відноситься те, що в органів публічного управління не завжди є можливість пояснити громадянам мету своєї діяльності та причини прийняття певних рішень. Ці причини фактично не дають можливості адекватно інформувати населення виходячи з умов, в яких вони функціонують. Історичні причини зумовили формування стійкої позиції в громадськості відносно до органів влади загалом, та окремих чиновників зокрема. Недовіра в свою чергу стає джерелом протиставлення громадськості відносно цих органів та її працівників. Організаційні причи-

ни недовіри пов'язані з низьким рівнем кваліфікації службовців, відсутністю компетенції у спілкуванні з громадськістю.

Серед умов, що сприятимуть покращенню взаємовідносин між державою та суспільством, можна виділити наступне: зменшення адміністративних процедур, мінімізація документообігу, зокрема, необхідного переліку паперів, які повинен подавати окремий громадянин до органів влади усіх рівнів незалежно від їх підпорядкування, використання новітніх технологій для прискорення процедур прийняття управлінських

рішень. Як свідчить практика, позитивного результату можна досягти за допомогою особистого спілкування посадових осіб з громадянами, «гарячих ліній» тощо.

Щоб відбулися позитивні зміни у зв'язках органів влади з громадськістю, потрібен перехід до розуміння комунікації як інструмента стратегічного управління (стратегічного менеджменту). Поліпшення репутації органу публічної влади на пряму залежить від посилення переконань серед широкого загалу про легітимність функціонування відповідного органу. Першочерговим є забезпечення постійної підтримки двостороннього зв'язку, що вимагає від органів влади та їх керівників майстерності у зміні стратегії, якщо громадськість відхиляє пануючу політику організації чи не визнає її законність. В основі такої концепції лежить принцип, відповідно до якого суспільство припускає вплив на себе тільки за умови готовності органу публічної влади до діалогу з метою узгодження положень своєї діяльності [6, с. 37–38].

Сьогодні фахівці у зв'язках з громадськістю досить добре використовуються своєю майстерністю: здатність вислухати, здатність спілкуватися з громадою. Основним завданням PR діяльності органів публічного управління є відтворення внутрішнього та зовнішнього соціально-політичного та психологічного середовища, котрий буде сприятливим для успіху установи, забезпечення потрібної поведінки даного середовища відносно цієї установи.

Головним елементом діяльності у зв'язках з громадськістю можна назвати вплив на громадську думку серед населення та формування позитивного іміджу. Більшість операцій у зв'язках з громадськістю втілюється в життя із трьома базовими завданнями:

- 1) переконати громадськість поміняти власну думку;
- 2) створити громадську думку, у випадку якщо вона відсутня;
- 3) підкріпити думку громадськості або трансформувати наявну думку у більш сприйнятну.

Майстерність формувати вербальні чи мовні комунікації лежить в основі діяльності у зв'язках з громадськістю. В практичній діяльності це формує вміння переконливо говорити та правильно писати: що потрібно, як потрібно, де потрібно, коли потрібно, кому потрібно.

Висновки.

Ефективність інформування громадськості щодо дії органів публічної влади окреслюється наступними вимогами до управлінської інформації:

- повідомлення має бути актуальним та робитися оперативно без великої затримки;
- достовірна інформація дає змогу приймати рішення найбільш ефективно;
- повнота інформації, що ґрунтовно розкриває наявні в суспільстві проблеми;
- управлінська інформація повинна бути доступною для всіх представників громадськості, це потрібно враховувати під час обрання каналів комунікації;
- зрозумілість інформації, її чітке оформлення для вільного сприйняття.

Серед перешкод для підвищення ефективності інформаційної політики можна виділити наступне:

- брак загальноприйнятої системи зв'язків з громадськістю;
- відсутність єдиної системи аналітичного забезпечення органів публічної влади;
- недостатня відкритість та прозорості процесу прийняття управлінських рішень;
- рідка практика проведення громадських слухань.

Пошук згоди між органами влади з одного боку та суспільством чи пересічним громадянином – з іншого, є достатньо складним. Вирішення проблем, що стоять перед державою можливе лише за умови забезпечення постійної взаємодії та зосередження зусиль органів влади усіх рівнів та суспільства.

Основним завданням зв'язків з громадськістю органів публічного управління є створення іміджу ефективного та компетентного керівництва, яке може вирішувати проблемні питання, при цьому не утискаючи законних прав громадян на своєчасний доступ до достовірної інформації. З функціональної точки зору зв'язків з громадськістю є керованим процесом, що має безпосередній вплив на формування громадської думки тому важливим є правильне використання усіх наявних в органах влади можливостей. Суспільство може справляти як позитивному, так і негативному впливу на управлінські процеси, тому воно повинне відчувати намагання чиновників забезпечити максимальну прозорість та відкритість.

Список використаних джерел

1. Кальна-Дубінюк Т. П. Паблік рілейшнз [Текст] : навч. посіб. / Т. П. Кальна-Дубінюк, Р. І. Буряк. – К. : [б.в.], 2010. – 204 с.
2. Колосок О. В. Структура і функції паблік рілейшнз органів державного управління у технології формування позитивного іміджу // PR в органах державної влади та місцевого самоврядування : монографія / О. В. Бабкіна, В. В. Басалюков, /В. М. Бебик та ін. – К. : Симферополь: МАУП, 203, – С. 42–58.
3. Корнійчук О. Зв'язки з громадськістю як інструмент державної політики в Україні [Текст] / О. Корнійчук // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2006. – Вип. 10. – С. 114–121.
4. Куйбіда В. С. PR як умова успішного функціонування органів місцевого самоврядування // PR в органах державної влади та місцевого самоврядування : монографія / О. В. Бабкіна, В. В. Басалюков, В. М. Бебик та ін. – К. : Симферополь: МАУП, 203, – С. 153–168.
5. Левчук М. Г. Моделі зв'язків з громадськістю органів місцевого самоврядування / М. Г. Левчук // Економіка та держава. – 2009. – № 8. – С. 81–83.
6. Місцеве самоврядування в Україні: сучасний стан та основні напрями модернізації : наук. доп. / [ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, В. В. Толкованов та ін.] ; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Ю. В. Ковбасюка. – К. : НАДУ, 2014. – 128 с.

7. Про доступ до публічної інформації: закон України від 13 січня 2011 р. No 2939-17-вр [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
8. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації : закон України від 23 вересня 1997 р. No 539/97-вр [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/539/97-%D0%B2%D1%80>.
9. Самчук Н. О. Особливості формування та розвитку зв'язків з громадськістю в українському соціумі / Н.О. Самчук // Матеріали конференції «Простір і час сучасної науки» (22-24.04.2013р).[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://int-konf.org/konf042013/187-camchuk-n-o-osoblivost-formuvannya-ta-rozvitku-zvyazkv-z-gromadskystyu-v-ukrayinskomu-socum.html>.
10. Соляник К. М. Зв'язки з громадськістю в контексті реалізації державної політики України / К. М. Соляник. // Державне будівництво. – 2012. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2012_2_15.

**С. П. Тимофеев,
Е. В. Кириленко,**

Черноморский национальный университета им. Петра Могилы, г. Николаев, Украина

СВЯЗИ ОРГАНОВ ПУБЛИЧНОГО УПРАВЛЕНИЯ С ОБЩЕСТВЕННОСТЬЮ КАК ВАЖНЫЙ ЭЛЕМЕНТ РАЗВИТИЯ ГРАЖДАНСКОГО ОБЩЕСТВА

Статья посвящается особенностям функционирования института связей с общественностью в практической деятельности органов публичного управления, их структурным особенностям, а также использованию современного опыта связей с общественностью. Также делается акцент на том, что для развития гражданского общества и формирования развитой правовой государства развитость системы связей с общественностью имеет решающее значение. Отмечается, что деятельность подразделений по связям с общественностью в органах публичной власти зачастую приближается к мониторингу событий, реагируя на них постфактум. Желательным при этом является упреждение возможных негативных последствий, разработка и осуществление длительных информационных программ, рассчитанных на перспективу и на формирование устойчивого положительного имиджа органа публичной власти. Первоочередной для органов публичной власти является обеспечение постоянной поддержки двусторонней связи, что требует от органов власти и их руководителей мастерства в изменении стратегии, если общественность отвергает господствующую политику организации или не признает ее законность.

Ключевые слова: органы публичного управления; связи с общественностью; СМИ; общественное мнение; коммуникационные связи; управленческая информация.

**S. P. Tymofeev,
E. V. Kirilenko,**

Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolaiv, Ukraine

PUBLIC RELATIONS PUBLIC ADMINISTRATION AS AN IMPORTANT ELEMENT OF CIVIL SOCIETY DEVELOPMENT

The article is devoted to peculiarities of the public relations institute in practice activity of the government agency, their structural characteristics and the usage of modern public relations experience. This article focuses on the fact that a developed system of public relations is crucial important for the development of civil society and the formation of a developed rule of law.

It is noted that the activities of the government agency public relations department is mostly the monitoring of the reacting them post factum. It is desirable to prevent possible negative consequences, development and implementation of long-term information programs that are designed for the future and for creation of sustainable positive image of the government agency.

The priority for the government agency is providing permanent support for mutual communication that requires the knowledge and skills from government agency and their leaders in order to change strategy, if the public rejects the existing policy of the organization or does not recognize its legitimacy. For democracies is characteristic that the government should fulfill the obligation to inform the public regarding their own activities. On the same level is the need to apply mechanisms to attract the public to the creation of strategies and development programs which addresses the critical and controversial issues, evaluation of the quality of the government agency and others.

The development of civil society in Ukraine creates conditions for active public participation in administrative processes or even involvement in decision-making. Public relations have become a mandatory element of the functioning of all levels. At this stage, the condition of implementation of the new paradigm of governance agencies to the authorities to ensure openness and transparency of government agencies. The public should have access to information that is necessary for participate in public life, election, decision-making and discussion of the politics power, which should be clear and understandable to them.

Key words: government agency; public relations; mass media; public opinion; communication relations; administrative information.

Рецензенти: **Тимофеев С. П.**, канд. наук з держ. упр., доцент;
(Черноморський національний університет імені Петра Могили)
Шатун В. Т., канд. політ. наук, доцент.
(Черноморський національний університет імені Петра Могили)

© Тимофеев С. П., Кириленко О. В., 2017

Дата надходження статті до редколегії 22.09.17